

"בית חם לסנוניות בשוהם" – סיפור קצת עצוב עם סוף טוב

כתב רוני קינדרמן. צילמו עידית מנטין ורוני קינדרמן יוני 2012

יובל מנטין (8) ואחיו נעם (12) לומדים בבי"ס צוקים בשוהם, שם נחשפו למיזם "בית חם לסנוניות ולטסיות בשוהם" - מיזם חינוכי ייחודי שמטרתו להגביר את המודעות לטבע העירוני, לחשיבות השמירה על המגוון הביולוגי בכלל ועל סנוניות הרפתות וטסיות הבתים המקננות בשוהם בפרט. המיזם הוא יוזמה קהילתית מקומית, שמקדמים התלמידים ושותפים לה סניף מגה בעיר שוהם – "אלון החזקות בריבוע הכחול", "קרן הדוכיפת" של החברה להגנת הטבע, 'המרכז לטיפוח ציפורי הבר בחצר הבית' ומועצת שוהם.

יובל ונעם התאהבו בציפורים וגילו לשמחתם שמשפחת סנוניות בחרה להקים את קינה דווקא בחניון הבית המשותף בהם הם מתגוררים. לאחר שבועות מספר של מעקב ותצפיות על תהליך בניית הקן והקינן, בקעו מהביצים חמישה גוזלים שגדלו ופרחו מהקן. אז החלו הסנוניות במחזור שני של קינן ושלושה גוזלים נוספים בקעו מהביצים שהוטלו בקן.

השבוע, בשובם של **יובל ונעם** מביה"ס, הבחינו לתדהמתם שקן הסנוניות נשמט ממקומו אל רצפת החניון. דליפת מים בבניין, הרטיבה את הקיר עליו נבנה קן הסנוניות, העשוי בוץ מוקשה והחלישה את הקן עד שניתק מהקיר ונפל. שלושת הגוזלים הסתובבו חסרי אונים בחניון כשהם חשופים לסכנת דריסה ממכוניות נוסעות ולסכנת טריפה על ידי חתולים.

אובדי עצות, פנתה משפחת מנטין ל**רוני קינדרמן**, תושב שוהם ופעיל איכות סביבה. עד לבואו, שמרו בני המשפחה על הגוזלים ממרחק, מחשש שיידרסו או ייטרפו.

"הבחנתי שהגוזלים בני שבועיים-שלושה ושאחד מהם כבר יודע קצת לעוף", מספר רוני, "לאחר מרדף קצר אחר שני הגוזלים שנותרו על רצפת החניון, הצלחתי ללכוד אותם ולהכניסם לתיבה מרופדת שהבאתי איתי. רווח לי מאוד כשראיתי שהגוזלים גדולים יחסית ושהוריהם מתעופפים סביבם בדאגה. סנוניות ניזונות מחרקים בלבד וההורים מלעיטים את הגוזלים במאות חרקים מעופפים מידי יום. לתפוס כמויות גדולות כאלה של חרקים על מנת להאכיל את הגוזלים היא משימה כלל לא פשוטה לבני האדם. הבנתי שאם הורי הגוזלים בסביבה, יש סיכוי טוב שהם ימשיכו להאכיל אותם".

שרידי הקן שנפל

**למעלה: שרידי הקן ההרוס על הקיר שנרטב
למטה: יובל ונועם בוחנים את הגוזלים מקרוב**

עידית, אימם של **יובל ונעם**, מיהרה לביתם וחזרה עם סלסלת ביכורים מרופדת בקש וצמר גפן, שנותרה לה מחג השבועות. שני הגוזלים הונחו בסלסלה והיא מוקמה במקום גבוה בסמוך לקן ההרוס. זוג הורי הסנוניות בחנו את הקן החדש במשך מספר דקות ואחר כך מיהרו לשוב ולצוד חרקים עבור גוזליהם.

הסברים אחרונים בטרם יועברו הגוזלים לביתם החדש

טנא כזה לא ראתה סבתם של יובל ונעם מימיה

"הקן" החדש מונח בסמוך למקום הקן שנהרס

ילדי משפחת מנטין המשיכו לעקוב בדאגה אחר הגוזלים גם בימים הבאים ולשמחתם נוכחו לדעת שהורי הציפורים אכן מאכילים אותם ושהם גדלים ומתפתחים

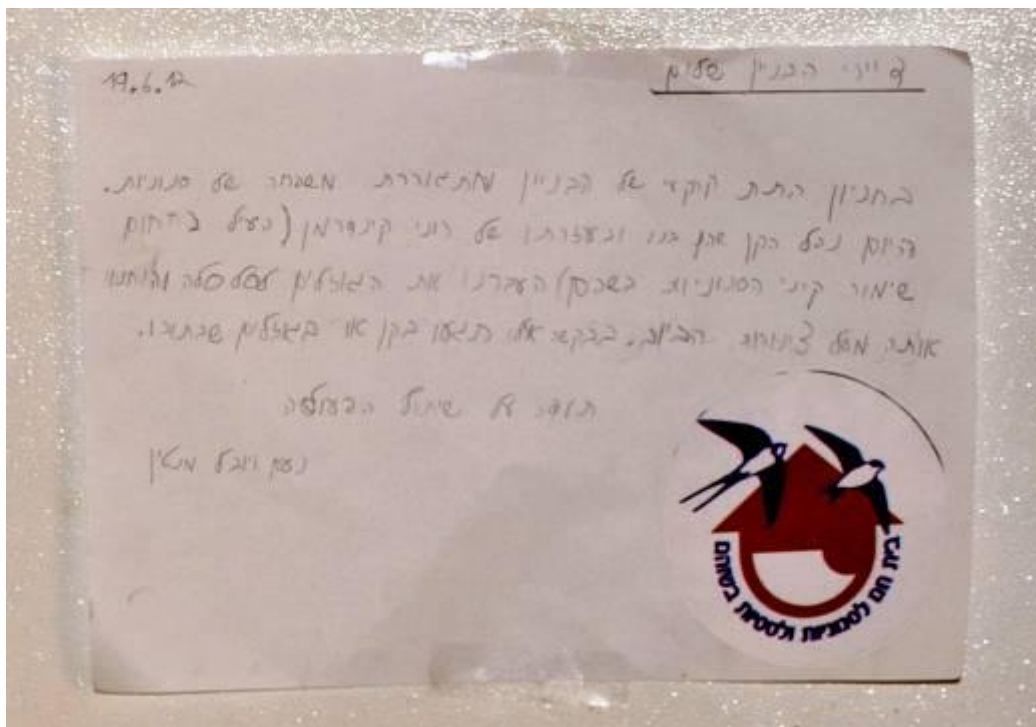

הגוזלים מתאקלמים בביתם החדש

הורי הגוזלים בוחנים בחשדנות את הקן המאולתר

יובל ונעם כתבו מכתבי הסבר לשכנים וביקשו מהם שלא להתקרב אל הגוזלים בקינם המאולתר. את המכתבים תלו בסמוך לאזור הקינון ועל לוח המודעות בכניסת הבניין.

מכתב הסברה לשכנים שתלו הילדים בבנין

ארוחה ראשונה (דבורה) מובאת אל הקן החדש

לאחר יום – הגוזלים מותחים כנפיים לקראת אימוני התעופה

אחיהם הבוגרים של הגוזלים, ממחזור הקיבון הראשון, בוחנים את אזור הקן שנפל

שלושת הגוזלים מעיזים ועולים ל"דירת הגג" וזוכים שם להאכלות תכופות

לאחר יום נוסף – הגוזלים כבר מתרחקים מהקן

בימים הקרובים צפויים הגוזלים לפרוח מהקן ובקרוב יעשו את מסעם הארוך חזרה מישראל לדרום אפריקה, וישבו באביב לארצנו.

עם דאגה ואהבה כזו שהוענקה להם על ידי משפחת מנטין, לא יהיה זה פלא אם משפחת הסנוניות תבחר לשוב ולקנן בחניון הבניין בהם הם מתגוררים...

בטקס סיום שנת הלימודים שנערך בבית ספר צוקים, הוענקה למשפחת מנטין תעודת הוקרה על גילוי האיכפתיות, התושייה והעשייה למען הצלת הגוזלים.

משפחת מנטין ותעודת ההוקרה שקיבלה